

Nr 602.

Av fru **Eriksson** i Stockholm m. fl., i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 144, med förslag till lag om moderskaps-hjälp m. m.

Den i Kungl. Maj:ts proposition nr 144 framlagda moderskapsförsäringen kommer i många fall att göra mödrahjälp obehövlig. De ogifta mödrarna, som nu ofta är i starkt behov av mödrahjälp, torde i stor utsträckning på grund av sitt förvärvsarbete vara berättigade till de högre beloppen såsom tilläggsförsäkrade. Det är emellertid nödvändigt att ha kvar en behovsprövad hjälpform även sedan försäkringen genomförts, och man kan vänta, att mödrahjälpen mer än nu kommer flerbarnsmödrar bland hemmakvinnorna till godo.

Mödrahjälpen har sedan 1949 efter anvisningar från socialstyrelsen utdelats nästan uteslutande som en naturaförmån, något som väckt missnöje bland både hjälpklientelet och de tjänstemän, som har hand om mödrahjälpen. Både statsrevisorerna 1952 och socialförsäkringsutredningen har också ansett, att man för framtiden borde i större utsträckning låta mödrarna disponera sina pengar själva. Mot bakgrunden av de ganska stora kontantbelopp, som genom den föreslagna försäkringen kan ges till de tilläggsförsäkrade, verkar naturalinjen än mer plottrig och kränkande för mödrahjälpklientelet, som man förmodar i övervägande grad kommer att bli hemmakvinnor i låglönehem.

Även med hänsyn till det minskade totala beloppet för mödrahjälp (enl. propositionen 6 milj. kr.) är en förenkling vid utdelningen önskvärd.

De normer, som socialstyrelsen vidare utfärdat till vägledning för mödrahjälpnämnderna, när de skall utvälja mödrahjälpberättigade och bestämma hjälpbeloppen, är säkerligen för snävt dragna för att kunna stå kvar, då försäkringen träder till. Detta har man i propositionen också tagit hänsyn till vid beräkningen av det totala mödrahjälpbeloppet.

Med anförda motivering hemställs,

att riksdagen vid behandlingen av proposition nr 144 i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte uttala, att mödrahjälpen huvudsakligen bör utgå som en kontanthjälp och att en upp-
mjukning av nuvarande normer måtte ske, så att hjälpen kan ges efter generösare grunder.

Stockholm den 22 mars 1954.

Nancy Eriksson.

Lena Renström-Ingenäs.

Elsa Lindskog.

Märta Öberg.

Elsa Johansson.

Elin Eriksson.

Hildur Ericsson

Anna-Lisa Lewén-Eliasson.

Viola Sandell.

i Luleå.

Eivor Wallin.

Ellen Svedberg.